

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΤΟΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Emmanuel Angelikas

ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΙΚΒΙΛ

ΩΣ ΤΙΣ ΠΑΡΥΦΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΕΙΑ

Ήταν η χρονιά που πέθανε ο Andy Warhol και ο Kansuke Yamamoto. 1987. Στο ελληνικό κοινοβούλιο, η βουλευτής Άννα Συνοδινού επιδεικνύει μία από τις φωτογραφίες που είχαν εκτεθεί στο φεστιβάλ "Αντίποδες", της Μελβούρνης. Πώς είναι δυνατόν, ρωτούσε τους συναδέλφους της, "σε ένα φεστιβάλ που έχει στόχο να προβάλει τις εμπειρίες των μεταναστών, να έχουν θέση τέτοιες χυδαίες και αιμορροϊστικές φωτογραφίες;" Την ίδια χρονιά, με τις ίδιες φωτογραφίες, ο Emmanuel Angelikas θα κερδίσει το σημαντικότερο διεθνές βραβείο για νέους φωτογράφους.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΡΑΜΙΤΙΝΟΥ
yiannis.dramitinos@gmail.com

Οι επίμαχες φωτογραφίες θα εκτεθούν στο Παρίσι, την Άρλ, το Σίδνεϊ, την Θεσσαλονίκη. Ο Αγγελίκας θα φύγει για τη Γαλλία με υποτροφία. Θα εντρυφήσει στα μυστικά της τέχνης του δίπλα στους σημαντικότερους τεχνικούς σκοτεινού θαλάμου στον κόσμο.

Μα ποιος είναι ο Angelikas; Κοιτάζω προσεχτικά τις φωτογραφίες της τελευταίας του έκθεσης στο Australian Centre for Photography. «Η φωτογραφία είναι ένα μυστικό για ένα μυστικό. Όσο περισσότερα αποκαλύπτει τόσο λιγότερα γνωρίζουμε για αυτήν», είπε κάποτε η Νταϊάν Άρμπους. Και για τον άνθρωπο πίσω από την κάμερα, σκέφτομαι. Ο ίδιος, σαν ροκ σταρ, σαν ιερέας κάποιας λάγνας θεότητας, σαν ζωγραφιστός γλάνης του Καραβάζιο, μιλάει πιο κει για την τέχνη του σε μια ομάδα φοιτητών κάποιου αυστραλιανού πανεπιστημίου. Ακολουθεί θερμό χειροκρότημα, ένα μούδιασμα, ένα σφίξιμο στο στομάχι. Οι νέοι άνθρωποι περιηγήθηκαν στο χώρο της έκθεσης, είδαν τις φωτογραφίες του από το Μπάι, του έσφιξαν το χέρι. Διαισθάνθηκαν, έστω και για μια στιγμή, το βλέπεις στο βλέμμα τους, την αφοσίωση, το ολοκληρωτικό δόσιμο, το πάθος που κρύβεται πίσω από τις φωτογραφίες του Angelica. Διαισθάνθηκαν ότι οι φωτογραφίες που βλέπουν και ο άνθρωπος που στέκεται μπροστά τους είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Εκείνου που αγοράζει αθανασία.

Ο Angelikas δεν χρειάζεται τους επαίνους μας. Έχει κερδίσει τον έπαινο και του Δήμου και των Σοφιστών. Τα έργα του έχουν εκτεθεί στην Αυστραλία, τη Γαλλία, την Ιαπωνία, την Ελλάδα. Όσο αναπνέει θα φωτογραφίζει. Όποιος έχει δει τις φωτογραφίες του και έχει περπατήσει στους δρόμους του Μάρικβιλ που μεγάλωσε καιζει, δεν θα μπορέσει ποτέ ξεφύγει από την επίδραση τους. Το ασπρόμαυρο Μάρικβιλ του Angelikas είναι ένα κομμάτι της αυστραλιανής εμπειρίας.

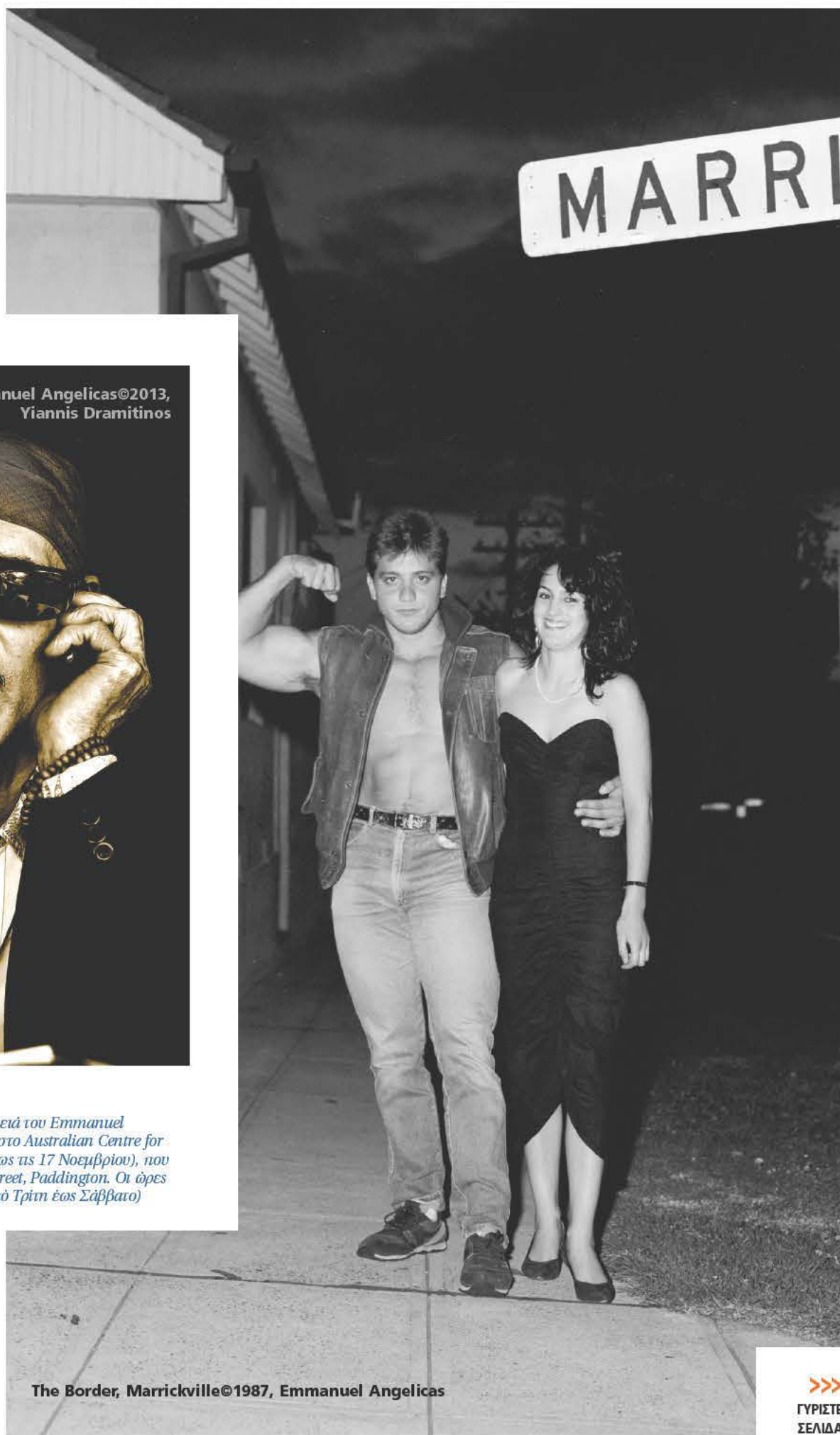
Είχαμε τελειώσει με την συνέντευξη που σήμερα θα διαβάσετε στον «ΚΟΣΜΟ». Περπατούσαμε χωρίς να μιλάμε. Ο Μανώλης έσπασε τη σιωπή. "Ξέρεις τι κάνω τώρα πια", με ρώτησε, για να δώσει ο ίδιος την απάντηση. "Έξασκούμε για να μπορώ να φωτογραφίζω αν κάποτε τυφλωθώ".

Τώρα Ξέρω. Δεν ήταν ο Αγγελίκας που μίλησε για τις φωτογραφίες του. Ήταν οι φωτογραφίες που μίλησαν και εμείς για μια στιγμή υποψίασθήκαμε το άρρητο μυστικό τους.

Emmanuel Angelikas©2013,
Yiannis Dramitinos

Την έκθεση με την τελευταία δουλειά του Emmanuel Angelikas, *Buka*, μπορείτε να την δείτε στο Australian Centre for Photography, (η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 17 Νοεμβρίου), που βρίσκεται στη διεύθυνση 257 Oxford Street, Paddington. Οι ώρες επίσκεψης είναι από τις 10:00-17:00, από Τρίτη έως Σάββατο)

The Border, Marrickville©1987, Emmanuel Angelikas